

1. ^DVzduch voněl senem, ^Glétem a ^Dsexem,
před svatým ^AJenem v ^Gkapličce ^Dsmeť jsem,
vzpomněl na Věnu z ^GProstřední ^DLhoty,
^Cco kvůli ^Gsenu ^Aměl jen ^Dtrampoty,
^{Emi}koníčkem ^{F#mi}Venci ^{Hmi}bývaly ^Gděvy,
^{Gmi}vdané, i s ^Dvěnci, ^{Emi}Marušky, ^AEvy,
^{Emi}dobýval ^{F#mi}těla ^{Hmi}jím tajným ^Gklíčem,
^{Gmi}každá ho ^Dchtěla, ^{Emi}zmámená ^Achtíčem.

Ref: ^DJinak ^Gvoní ^{F#mi}seno ^{Hmi}koním, ^Gjinak ^Dzamilovaným^A,
^Dfouká z ^Gpolí, ^{F#mi}láska ^{Hmi}bolí, ^Gnevěř snům ^Dslibovaným^{G A}.

2. Padala rosa, když Věna s Radkou
přes pole prosa kráčeli zkratkou,
znal Věna postup milostné lekce,
dívenky podstup překonal lehce,
jak ti dva jdouce, kam nohy je nesly,
do sena v louce v objetí klesli,
už ruka vjíždí pod riflí slupku
a pohyb hýždí natřásá kupku.

Ref:

3. Frontální systém postoupil zníží,
po nebi čistém mračna se blíží,
Jeřábek děda viděl to oknem,
dostal strach, běda, že seno mu zmokne,
vyrazil chvatně, chtěl seno mít v suchu,
viděl už špatně a měl vadu sluchu,
kabát do deště popad' ze židle,
a v kůlně eště trakač a vidle.

Ref:

4. Co se dál dělo, jaký byl vývoj:
na těle tělo v seně jak příboj,
a před tou kupkou bylo zřít dědu,
s vidlema v rukou z toho nedělal vědu,
i v dobrém bydle neztratil fortel,
mihly se vidle a stvrdily ortel,
pak řev Věny chlapce bolestí,
zmatkem, když vidle hladce mu projely zadkem.

Ref:

*: ^DZpíval jsem schválně ^Gna Věny ^Dpočest,

Jahelka Ivo - Balada Letní

Napsal uživatel Administrator

Středa, 28 Říjen 2009 16:16 - Aktualizováno Středa, 28 Říjen 2009 16:39

jak ^Aoriginálně ^Gpřipravil ^Do čest,
^{Emi}nebývá ^{F#mi}zvykem ^{Hmi}o noci ^Gprvé,
by ^{Gmi}chlap ztratil s ^Dkřikem ^{Emi}půl litru ^A^Dkrve.